

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

ΤΟΥ Κ. ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΕΣ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΗΣ

Αποκριτική ημέρα. Μα αυτοί, χορτασμένοι πάλι από τους ίδιους και τους ίδιους μασκαράδες...

Η γη ήταν ντυμένη με το νέο, πράσινο χορτάρι, μέσα εις το όποιον ανεμώνες καταμαγεζέλιες, σαν του παλιού καιρού κυρίες...

— Τι εγγένεια μεταμορφώσεως, τι γούστο και τι καθαριότης άσπιλος!...

— Νομίζεις πως είσαι σε Καρναβάλια του Τροισαντερό... είτε ο άλλος, που είχε μανιά με ό τι ξένο και παλιό.

— Ένας άκροβατός, με τα άγκυρατά του φύλλα, φράνταζε στον ήλιο, ξεπλιωμένος άπάνω σε γυμνούς άκονια από τον χειμώνα...

— Νά και τα σερπαντίν της φρέσσης, είτε ο άλλος, ο ρομαντικός. Και νά κι το και το κομρατί της.

Κι έδειξε τους κατακόκκινους και στρουγγυλούς του «άκροβατού» καρπούς, που έλαιταν στον ήλιο σαν ροζιτίνια!

— Ναι, είτε και ο πρακτικός της παρέας, αλλά τό σερπαντίν των δικιών μας τόν χοράν είνε χωρίς άγκάθια!...

— Άχ, άλλοιόνό μας, είτε ο τελευταίος της συντροφιάς, που ως την ώρα αυτή δεν είχε μιλήσει. Δεν έχει άγκάθια, είτες, τό δικό μας σερπαντίν;...

— Μα πού τά είδες τ' άγκάθια, στό χάρτινο τό σερπαντίν έού;

— Πού τά είδα, είτες!... Μα στην άρχη δεν τά είχα ίδει κι' έγώ, άπως και σύ!...

Κι' έπειδή ό άλλος τόν κίττιζαν έκπληκτος, σαν να παραμιλούσε, άρχισε νά διηγείται:

— Ούτε έπια άκονια, ούτε τό μαυλό μου έχασα!... Ήμιον νέος, ήσαν Άπόκρηες, πάνω τότε είνουσιπέντε χρόνια!...

Σάν του παλιού καιρού κυρίες, με μόδ μετα-ξανά...

χωρήθρια και στις έφημερίδες, τότε είδα μέσα σε τ' άβουλά και άγκάθια έπεςα. Και δεν μπορώ...

... Νά γιατί σας λέω, ότι ή άγκάδες του άκροβατού δεν είνε τίποτε μπροστά σ' εκείνα τα φαρμακερά του σερπαντίν άγκάθια!...

— Ίδου και τό σουβουκόνο φάρμα της άνοψέως, είτε και πάλι ο ρομαντικός της παρέας. Νομίζω κανέναν, ότι άφραβανιάζεται ή κόρησ τό έαρ!...

— Άρχσε, κιάέ μου τα ποτήρια, του είτε ο πρακτικός. Αυτό δεν είνε άφραβάνες, ούτε είνονα, ούτε τίποτε. Αυτό είνε ένας γάμος, μά γυναικοποίησης!...

— Μα ή είνονα αυτή του φάσματός της πεταλούδας πρός τό άνδρος, δεν φέρνει τίς ημέρες τίς καλές;

— Αυτό θα φέρη βέβαια, και είνουσιπέντε άσφαλή και έπειτα έναν τοκετό άνοψών κι' άνέξοδο, χωρίς μαμμές και σπάγγονα, χωρίς μύλωνους και γατρούς, που θέλουν σήμερα γυλάδες. Σε έίχαν καιρό, μα ζεστή ή μέρα του καλοκαιριού, που σύ θα ξεριζώσε σαν άτιμο-μηχανή άπ' τό λωποτή, θα κόσαση τό τσοβλί του φυτού και θα πετάξη τα παιδιά του (τους σπάρους) στον άέρα! Κι' όταν τά φέρει ο άνεμος!...

... Η πεταλούδα τότε θα είνε ένα σκουήρα, ή ένα σταχτή βομβίλα, που θα συγανέσαι νά τό δής, και ή γυναικοείδα ένα ξεράδι απροσπαισμένο από την άνοψίδια.

— Δηλαδή, θέλεις νά πής, πως όλα είνε ψεύτικα!

— Όχι, τελείως ψεύτικα, μα όλα είνε μεταμορφώματα! Ο κόσμος κι' ή ζωή είνε μια αέναη μεταμορφώση. Όλα τα πράγματα σε τούτη τη σφαίρα, δεν είνε άλλο πότε, παρά μια άτελείωτη Άτόκρηα, με τά γύνα και πάνω μάτια της Παρασκευιάς σου, με τ' άγκάθια της Παράσχως, με τό άκροβατόν τους άναλαδιστικούς με της γυναικοείδας τά δια-τηρά λωρία και με της πεταλούδας τά μοιραία κι' ανατόξευτα και...

Κι' όπως βίβρω μέσα σ' όλα αυτά και μια άλήθεια, είτε ο τελευταίος από την παρέα.

Και έδειξε εκεί εις την κατηγορία, ένα έξοχικό κερφουανιστό, που άπάρτεζε θαυματούχα στις καθήσεις άκτινές του ήλιου.

Κερφάδες πηγαίνονταν εκεί ένα λίγαυο φρεσκοπλιωμένο τους περιμενε, σαν είνουσιπέντε χρόνια!...

— Από όλη τη φιλοσοφία σας, είτε ο πρακτικός της παρέας, αυτό είνε τό πιο πρακτικό και άληθινό έπιχειρήμα που θα μιάς πειση, ότι πράγματι ή ζωή είνε μια άτελείωτη Άτόκρηα. Και σαν Άτόκρηα που είνε, πρέκει νά τη γλεντήσουμε!...

Στό άλόνητο αυτό έπιχειρήμα του, όλα μας έσημαίνθησαν. Και σε λίγο από τό έξοχικό έκνισο αναλάβη άνοψίπτες τό φιλοσοφικό τραγούδι της ημέρας ή καλύτερα της μεγάλης άλήθειας:

«Άς τραγουδήσω κι' ές χαρό κι' ές παίξω κι' ές γελάσω, τούτη την ψεύτικη ζωή, μά μέρα θα τή χάσω!...»

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

«Όποιος έχει ξάδελφο τόν Πάτα, κάλασι όν έχει νά φοβάται. Ισπανική.»

«Όποιος έχει ξάδελφο τόν Μάτα, γρήγορα θα γίνη καρδιάνάλος. Γερμανική.»

«Όταν θές νά γίνης Πάτας, νά μή σούπεςαι τίποτ' άλλο άπ' αυτό. Αγγλική.»

«Όποιος δεν κάνει βήμα άπ' τό Παρία, δεν θα γίνη κατέ Πάτας. Γαλλική.»

«Όποιος δεν κάνει βήμα άπ' τό Παρία, δεν θα γίνη κατέ Πάτας. Γαλλική.»

«Όποιος δεν κάνει βήμα άπ' τό Παρία, δεν θα γίνη κατέ Πάτας. Γαλλική.»

Περρότοι της φρέσσης με κίτρινο σκουήρα και άσπρες καλλίμαρες.